

a že neměl ani nároku na vyměření pensijních požitků podle tohoto platového stupně. Neporušil tudíž žal. úřad žádné st-lové subjektivní právo ve smyslu § 2 zákona č. 164/1937 Sb. o nss, když žádosti jeho z 11. února 1935 nevyhověl.

Dovolává-li se stížnost případu brigádního generála Josefa K., nemusil se nss příslušnými obšírnými vývody stížnosti zabývatí pro jich nerozhodnost, protože při posuzování z á k o n i t o s t i nař. rozhodnutí, a tu jediné může nss zkoumati, nezáleží naprosto na tom, jak žal. úřad postupoval v jiném případě.

Č. 13.017.

Řízení správní. — Pojišťovací právo: I. * O návrhu na navrácení v předešlý stav pro zmeškání odvolací lhůty z výměru okr. úřadu je výhradně příslušný rozhodovati tento úřad a nikoliv zem. úřad. — II. * Z rozhodnutí, jímž bylo návrhu na navrácení v předešlý stav vyhověno, není přípustný samostatný opravný prostředek.

(Nález z 16. října 1937 č. 4253/35.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Trnavě proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 20. května 1935 o náhradě podpůrného nákladu a navrácení v předešlý stav.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Okr. úřad v Trnavě výměrem z 1. února 1933 odmítl podle ustanovení § 78 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. odvolání, které u něho podala k zem. úřadu zaměstnavatelská firma B. & K., stavitelé v Píšťanech, do rozhodnutí okr. úřadu ze 17. listopadu 1932, potvrdivšího v instanční cestě výměr okr. nem. pojišťovny v Trnavě o náhradě podle § 20 poj. zákona. Jmenovaná firma učinila poté prostřednictvím okr. úřadu podání k zem. úřadu v Bratislavě, uvádějíc, že příčinou opožděnosti původního odvolání byla nezkušenost její kancelářské síly, která odvolání podala přímo u zem. úřadu. Zem. úřad v Bratislavě nař. rozhodnutím nejprve vyhověl návrhu na navrácení v předešlý stav a zrušil výměr okr. úřadu z 1. února 1933, odmítnuvší odvolání do výměru téhož úřadu ze 17. listopadu 1932, zabýváje se posléze jmenovaným odvoláním jako včasným, odvolání tomu vyhověl a zrušil výměr okr. úřadu ze 17. listopadu 1932 i potvrzený jím výměr okr. nem. pojišťovny o náhradě podle § 20 pojišťovacího zákona. Rozhodnutí připojil poučení, že proti té části rozhodnutí, která jedná o navrácení v předešlý stav, je přípustné odvolání k min., kdežto v ostatním svém obsahu je konečné.

Na toto rozhodnutí si stěžuje okr. nem. pojišťovna v Trnavě. Vývody stížnosti se zahrocují v námitku, že žal. úřad nesměl rozhodovati ve věci samé a zrušiti k odvolání zaměstnavatelky výměr okr. úřadu ze 17. listopadu 1932 i potvrzený výměr okr. nem. pojišťovny, poněvadž žal. zem. úřad nebyl příslušný povoliti navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty k odvolání proti rozhodnutí okr. úřadu. Stížnosti bylo přisvědčiti.

Ježto jde o navrácení v předešlý stav pro zmeškání lhůty pro odvolání z rozhodnutí okr. úřadu, tedy o řízení před úřady politickými, jsou směrodatná ustanovení §§ 84 a 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. Z těchto předpisů plyne, že zem. úřad nebyl příslušný rozhodovati o návrhu na navrácení v předešlý stav.

Podle předposlední věty prvního odstavce § 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. je povolán rozhodovati o návrhu na restituci úřad, »u něhož měl býti zmeškaný úkon předsevzat«. Tímto úřadem je mimo veškeru pochybnost úřad okresní, proti jehož rozhodnutí odvolání směřovalo a u něhož podle ustanovení § 76 cit. vlád. nař. mělo býti podáno. Z ustanovení § 85 odst. 4 vlád. nař. č. 8/1928 Sb., podle něhož lze se odvolati z rozhodnutí, jímž se návrh na navrácení v předešlý stav z a m í t á, plyne dále, že výrok p o v o l u j í c í navrácení v předešlý stav nemůže býti brán v odpor samostatným opravným prostředkem. Nebyl tedy žal. úřad příslušný rozhodovati o restitučním návrhu a pochybil dále, když proti povolujícímu výroku připustil další opravný prostředek.

Zem. úřad, jemuž okr. úřad předložil podání firmy B. & K., spatřoval v něm právem návrh na navrácení v předešlý stav. Pak je měl však vrátiti okr. úřadu, aby o něm rozhodl podle ustanovení §§ 84 a 85 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. Neučinil-li tak a rozhodl-li o návrhu na navrácení v předešlý stav sám, porušil tím podstatné formy správního řízení. Jsou proto jeho výrok, povolující restituci, stejně i k němu připojené právní poučení, že výrok tento lze naříkati u min., podstatně vadné. Ježto tímto podstatně vadným výrokem, povolujícím restituci, je podmíněno v ě c n é vyřízení odvolání strany z výměru okr. úřadu ze 17. listopadu 1932, bylo celé nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 a § 28 odst. 4 lit. a) zákona o nss č. 164/1937 Sb. pro vadnost řízení, aniž bylo lze zabývati se námitkami stížnosti, týkajícími se merita sporu.

Č. 13.018.

Policejní věci: Skutkový omyl vylučuje trestnost i při správních přestupcích.

(Nález z 19. října 1937 č. 1650/35-2.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 265/19, 1780/22, 1790/22.

V ě c: Jaroslav T. v Sánech proti rozh. zem. úřadu v Praze z 27. prosince 1934 o přestupku živn. řádu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Poděbradech ze 16. dubna 1934 byl st-1 uznán vinným přestupkem § 16 lit. d) a § 22 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že čepoval ve své obchodní místnosti lihoviny, a byla mu za to ve smyslu ustanovení § 132 c) téhož zákona uložena pokuta 100 Kč, pro případ nedobytnosti trest vězení v trvání 10 dnů.

Podanému proti tomu odvolání zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím nevyhověl.